

Vec C-162/07

Ampliscientifica Srl a Amplifin SpA

proti

Ministero dell'Economia e delle Finanze a Agenzia delle Entrate

(návrh na začatie prejudiciálneho
konania podaný Corte suprema di cassazione)

„Šiesta smernica DPH — Zdaniteľné osoby — Článok 4 ods. 4 druhý
pododsek — Materská a dcérske spoločnosti — Uplatnenie režimu jedinej
zdaniteľnej osoby členským štátom — Podmienky — Dôsledky“

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 22. mája 2008 I - 4021

Abstrakt rozsudku

1. *Daňové ustanovenia — Harmonizácia právnych predpisov — Dane z obratu — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty — Zdaniteľné osoby (Smernica Rady 77/388, článok 4 ods. 4 druhý pododsek)*

I - 4019

2. *Daňové ustanovenia — Harmonizácia právnych predpisov — Dane z obratu — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty — Systém zjednodušeného podávania daňového priznania a platenia dane z pridanej hodnoty (Smernica Rady 77/388)*

1. Článok 4 ods. 4 druhý pododsek šiestej smernice Rady 77/388 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu je normou, ktorej uplatňovanie členským štátom predpokladá predbežnú poradu tohto štátu s Poradným výborom pre daň z pridanej hodnoty a prijatie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá umožňuje osobám, najmä obchodným spoločnostiam, sídliacim na území štátu a ktoré sú právne nezávislé, ale súčasne vzájomne úzko viazané finančnými, hospodárskymi a organizačnými prepojeniami, aby prestali byť považované za odlišné zdaniteľné osoby dane z pridanej hodnoty preto, aby sa považovali za jedinú zdaniteľnú osobu dane z pridanej hodnoty, jediného nositeľa individuálneho identifikačného čísla uvedenej dane a následne jedinú osobu oprávnenú podať daňové priznanie dane z pridanej hodnoty. V prípade, že sa vopred neuskutoční porada s Poradným výborom pre daň z pridanej hodnoty, vnútroštátna právna úprava, ktorá by splňala uvedené kritériá, by bola prebratím v rozpore s procesnou požiadavkou zakotvenou v článku 4 ods. 4 druhom pododseku šiestej smernice 77/388.
2. Zásada daňovej neutrality nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá by sa obmedzovala na rôzne zaobchádzanie so zdaniteľnými osobami, ktoré si chcú zvoliť ustanovenie o zjednodušenom podaní daňového priznania a zaplatení dane z pridanej hodnoty podľa toho, či materský subjekt alebo spoločnosť vlastní viac ako nadpolovičnú väčšinu akcií alebo podielov ovládaných osôb najneskôr od začiatku kalendárneho roka, ktorý predchádza roku, keď bolo podané daňové priznanie, alebo naopak splňa tieto podmienky len po uplynutí tohto dňa. Ďalej ani zásada zákazu zneužitia práva, ani zásada proporcionality nebránia takejto právnej úprave.

(pozri bod 23, bod 1 výroku)

(pozri bod 32, bod 2 výroku)